

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Ljubljana, 20. 6. 2014

Gospod
Mitja Bervar
Predsednik Državnega sveta

DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	26-06-2014
Šifra:	322-01114-25/1
Povezava:	920-10/14-104
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Zadeva: Vprašanja v zvezi z (ekološko) pridelavo hrane na degradiranih območjih in določanjem vplivnega območja tovarne

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je 15. seji 28. 5. 2014 sprejela sklep, da na podlagi 97. in 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10 in 6/14) Državnemu svetu predlaga, da Ministrstvu za kmetijstvo in okolje ter Agenciji Republike Slovenija za okolje postavi naslednja

v p r a š a n j a:

1. Kakšne so možnosti kmetovalcev za ekološko pridelavo hrane na območjih, ki so onesnažena, npr. s težkimi kovinami? Ali ima kmetovalec na obremenjenih območjih, ki se odloči za popolnoma ekološki način kmetovanja, možnost svoje pridelke tržiti kot ekološke (ekološka hrana)? S katerimi omejitvami se srečuje pri svojem delu?
2. Ker kmetovalci na obremenjenih območjih onesnaženja niso oziroma ga ne povzročajo sami, se zastavlja vprašanje, ali se jim zaradi dane situacije in posledično oteženega kmetovanja nudijo dodatne podpore in sredstva?
3. Kako se v postopku pridobivanja okoljevarstvenega dovoljenja določa vplivno območje tovarne oziroma naprave, ki povzroča onesnaženje okolja večjega obsega? Ali je meja parcele, na kateri stoji tovarna (ograja okrog tovarne), dejansko lahko tudi meja njenega vplivnega območja? Kje je zakonska osnova za določitev vplivnega območja naprave, ki povzroča onesnaženje okolja večjega obsega, zaradi njenega obratovanja?

Obrazložitev:

Iz vidika varovanja okolja in varstva naravnih virov je pridelovanje hrane z ekološkim načinom kmetovanja izjemno pomembno na onesnaženih območjih, kot je npr.

Zasavje, in sicer zaradi splošnega doprinosa k manjšemu obremenjevanju tal in voda, kot tudi v izogib dodatnim vnosom škodljivih snovi, npr. pesticidov in umetnih gnojil, ki stanje okolja in kvaliteto pridelkov samo še poslabšujejo in sprožajo sinergične odzive organizmov.

Zastavlja pa se vprašanje, ali je hrano, pridelano na onesnaženih območjih, kljub vsemu trudu pridelovalcev z ekološkim kmetovanjem, mogoče tržiti kot ekološko ter jo ponujati javnim ustanovam, kot so vrtci in šole.

Ker morajo kmetovalci zaradi obremenjenih tal in zraka na onesnaženih območjih skrbno izbirati vrtnine in poljščine za ekološki način pridelave (zaradi različnih bioakumulacijskih sposobnosti posameznih vrst in sort) ali pa celo dokupovati krmo, je pridelava ekološke hrane na teh območjih bistveno otežena. Kmetovalce na teh območjih bi bilo zato smotrno spodbujati k okolju prijaznemu kmetovanju z dodatnimi sredstvi.

Ob postopkih podeljevanja okoljevarstvenih dovoljenj za tovarne oziroma naprave, ki povzročajo onesnaženje okolja večjega obsega, se postavlja vprašanje ureditve vplivnega območja delovanja tovrstne naprave, saj se v praksi dogaja, da je za tako napravo določeno vplivno območje z mejami parcele (ograje), čeprav vemo, da ima naprava, ki izpušča v okolje emisije (ali hrup), druge naravne fizikalne zakonitosti, ki niso vezane na meje parcele oziroma ograjeno zemljišče, na kateri taka naprava stoji. Z vprašanjem določitve vplivnega območja je namreč povezano vprašanje podelitve statusa stranke v postopku in morebitne odškodnine zaradi škodljivega vpliva naprave na bivalno okolje.

Predsednik
Cvetko Zupančič l.r.